திரைவானில் பாவேந்தர்

க.துரியானந்தம் - K.துரியானந்தம்[1]

Abstract

Cinema is a branch of Science, a past time and has become a part and parcel of life. Cinema is a boon to the society if utilized in the right and creative way. The origin of Cinema was without dialogue and later converted with characters speaking scripts. According to the South Indian Cinema the first movie was 'Keesagavatham' released in 1916. The first Tamil Film with dialogue was 'Kalidas' released on the 31st of March 1931. With this historical background, this Paper talks about Bharathidasan's entry, contribution and merits in the Tamil Cinema.

Key Words : Bharathidasan, Tamil Cinema, Contribution, Effects

முன்னுரை:

அறிவியல் வளர்ச்சியின் ஒரு கூறுதான் திரைப்படம். மக்களின் பொழுதுபோக்கு அம்சமாக உருவாகி அவர்களின் வாழ்க்கையில் ஒன்றாகிவிட்டது திரைப்படம்.

திரைப்படங்களால் அளப்பறிய பல நன்மைகள் உண்டு. அதை மட்டும் மிகவும் சரியான முறையில் கையாண்டால் மக்களுக்கு அதன் வழியாக எவ்வளவோ நன்மைகள் செய்யலாம்.

திரைப்படம் முதலில் ஊமைப்படமாகத்தான் வந்தது. பிறகுதான் பேசும்படமாக மாறியது. தென்னகத்தைப் பொறுத்தவரை 1916-ஆம் ஆண்டு வெளிவந்த ''கீசக வதம்'' என்ற ஊமைப்படம் தான் தென்னிந்தியாவில் இருந்து வெளிவந்த முதல் திரைப்படம்.

1931-ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் 31-ஆம் நாள் ''காளிதாஸ்'' என்ற படம்தான் தமிழில் முதன் முதல் வெளிவந்த பேசும்படம். அதைத் தொடர்ந்து தமிழில் பல படங்கள் வெளிவந்தன.

படவுலகில் பாரதிதாசன்

ஆசிரியராகத் தன் வாழ்க்கையை ஆரம்பித்த பாரதிதாசன் முறையாகத் தமிழ் கற்றவர். தன் உணர்ச்சிமிக்கக் கவிதைகள் மூலம் புகழ் பெற்றார். பாரதியாரின் அன்பைப் பெற்று அவர் தொண்டர் ஆனார். பாரதியின் புதுவை வாழ்வில் பாரதிதாசனுக்கும் இடம் உண்டு.

கனக சுப்புரத்தினமாக இருந்தவர் பாரதியின் தாசனாகி பாரதிதாசன் ஆனார். பாரதியின் மறைவிற்குப் பிறகு தந்தை பெரியாரின் பகுத்தறிவுக் கொள்கையை ஏற்றுக் கொண்டு அவர் தொண்டர் ஆனார்.

கவிதை, கட்டுரை, நாடகம், சிறுகதை என்று இலக்கியத் துறையின் பல்வேறு வகைகளில் ஈடுபட்டதைப் போலவே பாவேந்தர் திரைப்படத் துறையிலும் ஈடுபட்டார். அதிலும் தன் முத்திரயைப் பதித்தார்.

---

[1]The author is a student of the great Tamil scholar Ki.Va.Jaganathan

பாவேந்தர் படவுலகிற்கு வந்த காலம். தமிழ்ப் படவுலகம் சரியான தயாரிப்பில்லாமல் ஏதோ ஒரு வகையில் இருந்தது. அக்காலத்தில் வந்த தமிழ்த் திரைப்படங்களின் உரையாடல்களும் பாடல்களும் மிகவும் நகைப்பூட்டுவனவாகவே இருந்தன.

அக்காலத் தமிழ்த் திரைப்படங்கள் எப்படி இருந்தன என்பது பற்றி பாவேந்தர் பாரதிதாசன் ஒரு பாடல் எழுதியுள்ளார்.

என்தமிழர் படம் எடுக்க ஆரம்பஞ் செய்தார்
எடுத்தார்கள் ஒன்றிரண்டு பத்து நூறாக
ஒன்றேனும் தமிழர் நடை உடை பாவனைகள்
உள்ளது வாய் அமையவில்லை உயிர் உள்ளதில்லை
ஒன்றேனும் தமிழர் அருமை உணர்த்து வதாயில்லை
ஒன்றேனும் உயர் நோக்கம் அமைந்ததாயில்லை
ஒன்றேனும் உயர் நடிகர் வாய்ந்தது வாயில்லை
ஒன்றேனும் வீழ்ந்தாரை எழுப்புவதாயில்லை

என்று இப்படிப் பாடுகின்றார் பாவேந்தர். இப்படியிருந்த தமிழ்த் திரை உலகில்தான் பாவேந்தர் அடி எடுத்து வைத்தார்.

''கலை மனிதனின் மனதைப் பண்படுத்த வேண்டும். அதுவே கலையின் பயனாக இருக்க வேண்டும்'' - அதுவே பாரதிதாசனின் கலை பற்றிய கோட்பாடு. அக்கோட்பாட்டைத் தன் எழுத்தில் கொண்டு வந்தார் பாவேந்தர்.

பாவேந்தர் திரையுலகில் நுழையக் காரணமாய் இருந்தவர் பாரதி அன்பர் எழுத்தாளர் வ.ரா. வ.ரா. உட்பட சில பாரதி அன்பர்கள் ஒன்று சேர்ந்து ''இராமானுஜர்'' என்ற படத்தை உருவாக்க முன்வந்தனர். புதுவையில் பாரதிதாசனுடன் ஏற்பட்டிருந்த நட்பின் காரணமாகவும் அவரது புலமையின் காரணமாகவும் வ.ரா. பாரதிதாசனை, இராமனுஜர் படத்திற்குப் பாடல்கள் எழுத அழைத்தார். நண்பரின் வேண்டுகோளை ஏற்று பாரதிதாசன் பாடல்கள் எழுதச் சென்னைக்கு வந்தார்.

1938-ஆம் ஆண்டு வெளிவந்த இராமானுஜர் படம் தோல்வி அடைந்தது. கல்கி **2.10.1938**-*இல் வெளிவந்த ஆனந்த விகடனில் அப்படத்தை மிகவும் கடுமையாக விமர்சனம் செய்திருந்தார். அப்படம் தான் பாவேந்தர் படவுலகில் நுழையக் காரணமாக இருந்தது.*

ஆனால் இராமானுஜர் படம் வெளிவருவதற்கு முன்பே டி.கே.எஸ். சகோதரர்கள் தயாரித்து, பாவேந்தர் பாடல்கள் எழுதிய ''பாலாமணி'' அல்லது ''பக்காத் திருடன்'' என்ற திரைப்படம் 1937-ஆம் ஆண்டு வெளிவந்தது.

பாலாமணி படத்திற்கான விளம்பரத்தில் பாலாமணிக்குப் பாடல் சேர்த்தவர் புதுவை ஸ்ரீ பாரதிதாசன். படம் நன்றாக இருக்கிறது என்பதற்கு வேறென்ன காரணம் வேண்டும்'' - என்று விளம்பரம் செய்திருந்தார்கள்.

பாவேந்தர் திரைப்படங்களுக்குப் பாடல்கள் எழுதியதால் புகழ் பெறவில்லை. அவர் புகழ் பெற்ற கவிஞராக இருந்த காரணத்தாலேயே படங்களுக்குக் கதை வசனம் பாடல்கள் எழுத வாய்ப்புகள் அவரைத் தேடி வந்தன.

அக்காலத்தில் ஒரு பாடலுக்கு ஆயிரம் ரூபாய் ஊதியம் பெற்ற கவிஞர் பாவேந்தர் பாரதிதாசன் மட்டுமே.

திராவிட இயக்க இலக்கியப் படைப்பாளர்களுள் முதன் முதலில் திரைப்படத் துறைக்குள் நுழைந்தவர் பாரதிதாசனே ஆவார்.

பாரதிதாசனுக்கு நிரம்ப இசை அறிவு உண்டு. காட்சிகளுக்கு ஏற்பப் பாடல்கள் எழுதுவதில் வல்லவர்.

பாலாமணி படத்தில் போலி மனிதர்களைப் பற்றி இப்படி ஒரு பாடல் எழுதியுள்ளார்.

''பேசுவதோ உயர் திருவாசகம் நேராய்
பீர் பிராந்தி ஒயின் புட்டிகள் ஜோராய்
ஆஸி முதலிய கிளாவர் துருப்புடன்
ஆடுதன் ஜாக்கியைப் போடெனக் குஷியாய்''

என்று எழுதி உள்ளார்.

வளையாபதி படத்தில் சில இடலங்களில் உரையாடலை இசை வடிவிலேயே எழுதியிருக்கிறார்.

''கடற்கரையில் பிள்ளைகளைக் கண்டோமே! பிள்ளைகளைப் பெற்ற உள்ளத்தைக் கண்டோமே! அவ்வுள்ளத்தில் பொங்கும் சுகந்த வெள்ளத்தைக் கண்டோமே! அது போல எள்ளளவு பாக்கியம் நமக்குண்டா? என் முக வாட்டத்திற்குக் காரணம் கேட்கின்றாயே கண் இருந்தும்''

இப்படிச் செல்கிறது உரையாடல்.

பாவேந்தரின் கண்டிப்பு

பாவேந்தர் கதை வசனம் பாடல்கள் எழுதிய படங்கள் மொத்தம் பத்து. இதில் காளமேகம், ஆயிரம் தலை வாங்கிய அபூர்வ சிந்தாமணி, சுபத்ரா, சுலோசனா, பொன்முடி, வளையாபதி ஆகியவை வெளிவந்தன.

பாரதியார் குமரகுருபரர், பாண்டியன் பரிசு, முட்டாள் முத்தப்பா - இவை படமாக எடுக்க முயன்றும் வெளிவரவில்லை.

பாவேந்தர் பாரதிதாசன் எழுதிய திரைப் படங்கள்.

1. வரலாற்றுக் கதைகள்
2. கற்பனை வரலாற்றுக் கதைகள்
3. சமூகக் கதைகள்
4. காப்பியக் கதைகள்
5. புராணக் கதைகள்

என ஐந்து வகைகளாகப் பிரிக்கலாம்.

அவரது பாடல்களிலோ, உரையாடல்களிலோ அவரது அனுமதி இல்லாமல் மாற்றவோ நீக்கவோ சம்மதிக்க மாட்டார். தேவைப்பட்டால் அவரே மாற்றிக் கொடுப்பார்.

''வளையாபதி'' திரைப்படத்தில் அதன் இயக்குநர் டி.ஆர்.ரகுநாத், பாவேந்தர் எழுதிய உரையாடல்களில் சிலவற்றை அவரின் இசைவு பெறாமலேயே மாற்றி விட்டார். இதை

அறிந்த பாவேந்தர் வெகுண்டு அப்பட நிறுவனத்துடன் செய்திருந்த ஒப்பந்தத்தையே ரத்து செய்துவிட்டு அங்கிருந்து புறப்பட்டு விட்டார். பின் அந்நிறுவனமான மாடர்ன் தியேட்டர்ஸ் வாசற்படியை மிதிக்கவே இல்லை.

படவுலகில் பீடுடைய எழுத்தாளராக இருந்தார் பாவேந்தர் பாரதிதாசன்.

பாவேந்தர் திரை உலகிற்கு வரக்காரணம்

பாவேந்தர் பாடல்களோ உரையாடல்களோ எழுதும்போது உதவியாளர்களை வைத்துக் கொள்ளும் வழக்கம் கிடையாது. ஒரு படத்திற்குக் கதை வசனம் எழுதும்போது அதே நினைவாகவே இருப்பார். தயாரிப்பாளருக்கோ இயக்குநருக்கோ எந்தத் தொந்தரவும் கொடுக்கமாட்டார். தன் சுயகௌரவத்தையும் விட்டுத்தர மாட்டார்.

பகுத்தறிவுக் கொள்கை உடைய பாரதிதாசன் புராணப் படங்களுக்கு ஏன் கதை உரையாடல் பாடல்களை எழுதினார்?

இவ்வினாவிற்கு விடையைப் பாவேந்தர் இப்படிக் கூறினார்.

''திரைப்படத்துறை ஓர் ஆற்றல் வாய்ந்த துறை. நல்ல கருத்துக்களை மக்களிடம் எளிதில் பரப்ப முடியும். அதன் மூலம் பணம் வந்தால் சென்னையின் மைய இடத்தில் ஓர் அறிவாலயத்தை நிறுவ வேண்டும். தலை சிறந்த தமிழ் நூல்கள் அங்கிருக்க வேண்டும். உலக மொழிகளில் அவை மொழி பெயர்க்கப்பட வேண்டும். அதே போல் உலகின் சிறந்த இலக்கியங்கள் எல்லாம் தமிழில் தரப்பட வேண்டும். அந்த ஆசையில்தான் இந்தப் படத்துறையில் ஈடுபடுகின்றேன்'' என்றார்.

சமூக சீர்திருத்தத்திற்குத் திரைப்படக் கலையை ஒரு கருவியாகக் கையாள வேண்டும் என்று பாரதிதாசன் எண்ணினார். அக்கொள்கையில் அவர் வெற்றியும் பெற்றார். திராவிட இயக்கத்தினர் இவர் கொள்கையை மிகச் சரியாகப் பயன்படுத்திக் கொண்டனர்.

அவர் எழுதிய பல பாடல்களை அவர் மறைவிற்குப் பிறகும் திரைப்படங்களில் பயன்படுத்திக் கொண்டனர். பாவேந்தரின் கதை, வசனம், பாடல்களால் தமிழ்த் திரை உலகம் புத்தொளி பெற்றது.

சொந்தப் படத் தயாரிப்பு

பாவேந்தர், ''பாண்டியன் பரிசு'' காவியத்தைத் தாமே திரைப்படமாகத் தயாரிக்க முடிவு செய்தார். அதற்காக ''பாரதிதாசன் பிக்சர்ஸ்'' என்ற படக் கம்பெனியை **14.10.1960** அன்று ஆரம்பித்தார். எவ்வளவோ முயற்சி செய்தும் அவரது எண்ணம் ஈடேறவில்லை.

திரை உலகில் அவர் பழகி இருந்தும் அவ்வுலகத்தின் உண்மை உருவை அப்போது தான் உணர்ந்தார். பொருள் நஷ்டம், மனக் கஷ்டம் என்று பல வகைகளிலும் இன்னலுற்றார். தன் இயல்பான குணங்களை அடக்கிக் கொண்டே செயல்பட்டார். ஆனாலும் பாண்டியன் பரிசு திரைப்படம் கனவாகிப் போனது; உடல்நலம் சீரழிந்தது.

பிறகு தன் ஆசான் மகாகவி பாரதியாரின் வாழ்க்கையைத் திரைப்படமாக்க முயன்றார். அது அவருடைய இலட்சியங்களில் ஒன்று. உடல்நலம் குன்றியிருந்த போதும் பாரதியார் படத்திற்கான திரைக்கதை வசனங்களை எழுதினார். அப்படத்தின் இறுதிக் காட்சியை எழுதிய இடம் அரசு பொதுமருத்துவமனை. அக்காட்சியை எழுதிய அன்றே அவர் இயற்கை எய்தினார்.

அவரது மறைவிற்குப் பிறகு அக்கவிஞரின் அக்கனவு ஏதோ ஒரு வகையில் நிறைவேறியது.

எங்கும் எதற்கும் வளையாத மனிதராகவே பாவேந்தர் வாழ்ந்தார். திரை உலகிலும் அப்படியே இருந்தார்.

முடிவுரை

எழுத்துத் துறையில் அவர் கைப்படாத பிரிவே இல்லை. இலக்கியத் துறையைப் போலவே திரைத்துறையிலும் கதை, திரைக்கதை, வசனம், பாடல் என்று எல்லாப் பிரிவிலும் ஈடுபட்டுப் பிரகாசித்தார்.

தமிழறிவு இல்லாமல் திரைப்படம் நாடகம் முதலியவற்றுக்குக் கதை, உரையாடல், பாடல் எழுதுவது தவறு என்பது பாவேந்தர் பாரதிதாசனின் கருத்தாகும். எழுதும் முன் குறைய படிக்க வேண்டும் என்பார்.

ஏறு போல் பீடு நடை போட்ட பாவேந்தர் சொந்தமாகப் படம் எடுக்க ஆரம்பித்து நொந்து நூலாகிப் போனார். கவலைகள் அவரது உடல் ஆரோக்கியத்தைக் கெடுத்தன. அதனால் அவர் அரசு பொது மருத்துவமனையில் சேர்க்கப்பட்டு சிகிச்சைப் பலனின்றி 21.4.1964 அன்று இயற்கை எய்தினார்.

தமிழ்த் திரை உலகைப் புதுப்பித்த பாரதிதாசன் ஓர் எழுத்தாளன் எப்படி கம்பீரமாக இருக்க வேண்டும் என்று திரைப்படத் துறையிலும் வாழ்ந்து காட்டினார்.

Bibliography

Bharathithasan. (2006). *Pâratitâcal Kavitaika7.* Chennai: Manivasagar Publication.

Ilango,S.,S. (2012). *Pâvçntar Pâratitâcal-Tiraittami;.* Chennai: Pari Nilayam.

Mannar Mannan. (1986) *Karuppuk Kuyilil Neruppuk Kural.* Muthu Publication.

Mannar Mannan. (2000) *Pâmmup Pa_avaika7.* Chennai: Meiyappan Publication.

Sayabu, M., Maraikayar. (2014). *Pamavulakil Pâratitâcal.* Chennai: Gangai Book Centre.